

Serca nam biją, łzy radością płyną,
Polska powstaje z wiekowej niewoli
Lud zjednoczy tę matkę jedyną
Wita i upaść więcej nie pozwoli.

W Żytomierzu świętowano stulecie

**Niech żyje wolna Polska!
Niech żyje wolna Ukraina!**

W niedzielę 11 listopada w Żytomierzu świętowano 100-lecie odzyskania Niepodległości przez Polskę w które weszły: Dziękczynna Msza Święta w katedrze, koncert „Za waszą i naszą wolność”, wystawa Ignacy Jan Paderewski i Ziemia Żytomierska, stoisko niepodległościowe, rysunki młodzieży poświęcone Niepodległości Polski. W towarzystwie Konsula Generalnego RP w Winnicy zostały złożone biało-czerwone kwiaty i zapalone znicze na grobie rodziców Ignacego Jana Paderewskiego oraz przy tablicy Lecha Kaczyńskiego i pomniku św. Jana Pawła II. (Czytaj na str. 3)

Polsko! Nie jesteś Ty już niewolnicą

Za wolną Polskę i wolną Ukrainę wzniesli toast – gospodarz uroczystego przyjęcia z okazji 100 rocznicy odzyskania niepodległości Ambasador RP na Ukrainie Jan Piekto i pierwszy wicepremier Ukrainy Stepan Kubiw

Kwiaty i znicze na mogile żołnierzy 1 Dywizji Piechoty Legionów i na Cmentarzu Memoriale w podkijowskiej Bykowni, w wielu innych miejscach pamięci, wspólne odśpiewanie Mazurka Dąbrowskiego, nabożeństwa w polskich kościołach, Msze św. za Ojczyznę, uroczyste podniesienie flagi, wystawy prac plastycznych, wręczenie nagród w konkursach Malewicza i Giedroycia, patriotyczne koncerty i fora - tak 100. urodziny Niepodległej świętowali Polacy Ukrainy w stolicy, w dużych miastach i miasteczkach.

Ciąg dalszy na str. 4

Zajaśniał biało-czerwony orzeł

Happening w Twierdzy Kijowskiej

W ramach obchodów 100-lecia niepodległości Polski, w przededniu tej doniosłej rocznicy, na głównym placu Twierdzy Kijowskiej, w której to w XIX wieku więziono bohaterów Powstania Styczniowego, zgromadzili się liczni admiratorzy Polski, którzy dla upamiętnienia poległych w wal-

kach o niepodległość, pod dźwięki patriotycznych motywów muzycznych, wykonali instalację land art #PL100 - układając z 2,5 tys. białych i czerwonych zniczy wizerunek orła – godła Rzeczypospolitej. Ten wzniosły happening zorganizował Instytut Polski w Kijowie.

W przededniu setnej rocznicy odzyskania niepodległości Polski o zmroku na dziedzińcu Twierdzy Kijowskiej zajaśniał olbrzymi biało-czerwony orzeł (patrz str. 4)

UKRAIŃSKO-POLSKI MOST ARTYSTYCZNY

Nagroda Malewicza

10 lat temu Alewtyna Kachidze stała się pierwszą laureatką Nagrody Artystycznej im. Kazimierza Malewicza, ustanowionej przez Instytut Polski w Kijowie. Nagroda ta poświęcona urodzonemu na Ukrainie Polakowi prekursorowi suprematyzmu (czyli najbardziej radykalnego kierunku abstrakcjonizmu) – twórcy znanego w całym świecie „Czarnego kwadratu na białym tle” jest jednym z najbardziej prestiżowych wyróżnień artystycznych na Ukrainie. Przyznawana jest raz na dwa lata artystom do 40 roku życia, urodzonym na Ukrainie, niezależnie od aktualnego miejsca zamieszkania, będąc wyrazem uznania ich wkładu w rozwój sztuki współczesnej, ze specjalnym akcentem na: jakość, osiągnięcia, mistrzostwo, oryginalność i wymowę stworzonych prac.

Wszyscy jej laureaci, a więc: po Alewtynie (2008), Stas Wolazłowski (2010), Żanna Kadyrowa (2012), Łada Nakoneczna (2014), Mykyta Kadan (2016) równoległe

otrzymują nagrodę finansową w wysokości 3 tys. euro oraz możliwość realizacji trzymiesięcznego projektu twórczego w rezydencji - Centrum Sztuki Współczesnej na Zamku Ujazdowskim w Warszawie. Dzięki temu artyści nawiązują kontakty towarzyskie i profesjonalne. To nie tyle sposób na utrwalanie kanonu, co raczej tworzenie nowych punktów dialogu między środowiskami artystycznymi Polski i Ukrainy.

Partnerem tegorocznej jubileuszowej Nagrody jest Instytut Ukraiński - nowa instytucja

rządowa, utworzona w roku 2016 przez Radę Ministrów Ukrainy. Głównym jej zadaniem jest promocja ukraińskiej kultury na świecie oraz ustanowienie kontaktów międzynarodowych w dziedzinie sztuki oświaty oraz nauki.

Tegorocznym laureatem nagrody Malewicza został rzeźbiarz i performer z Charkowa Iwan Switycznyj, który w kijowskiej galerii sztuki awangardowej „Izone”, pod burzliwe oklaski licznie zgromadzonych miłośników sztuki, przyjął ją z rąk Ambasadora RP na Ukrainie Jana

Iwan Switycznyj - laureat Nagrody Artystycznej im. Kazimierza Malewicza - 2018

Jak to w sztuce bywa - nie obyło się bez performance pt. „Kazimierz” - za chwilę płaszczyzny graficzne z dzieł Malewicza przekształca się w wykwintne damskie kreacje (projektant Fiodor Wożianow)

Piekło. 30-letni artysta został nominowany do nagrody Malewicza przez Narodowe Muzeum Sztuki Ukrainy.

„Urodziłem się w Charkowie - mówi laureat - pochodzę z rodziny artystów. Zawsze wiedziałem, że będę zaangażowany w sztukę. Charków ma bogate środowisko artystyczne, aczkolwiek dla artystów jest miastem

niezbyt przychylnym. To taka kreatywna trampolina. Miasto trudne, permanentnie wypiera artystów. Artystom niełatwo tam przetrwać, taką ma specyfikę. Nagroda Malewicza jest dla mnie miłą niespodzianką. Mam nadzieję, że będzie ona początkiem czegoś nowego”.

A.KOSOWSKI

(Zdjęcia: A. Plaksina)

100 lat Niepodległości Polski

Słowo niepodległość mówi nam nie tylko o wolności - niezależności danego narodu, ale zawiera w sobie informację o trudach dochodzenia do niej. Polacy cenią sobie to trudne słowo. Odnajdziemy je w malarstwie, poezji i muzyce polskiej. Cieszymy się, że dożyliśmy jej setnych urodzin.

Z tej okazji 4 listopada 2018 roku w sali Kijowskiej Narodowej Filharmonii Ukrainy odbył się „Wieczór polskiej muzyki”. Na scenie pojawił się państwowy zespół kameralny „Kijowska Kamerata” (laureat nagrody im. M. Łysenki) pod kierownictwem znanego dyrygenta Walerego Matiuchina. Tego wieczoru batutę przejął Stanisław Krawczyński (Polska) - wspaniały dyrygent, który oczarował nie tylko publiczność, ale i pracujących z nim artystów.

Poraz drugi został on wybrany na rektora Akademii Muzycznej w Krakowie, która to uczelnia w tym roku obchodziła swoje

„NIEPODLEGŁOŚĆ - NIEPROSTE SŁOWO”

130 lecie istnienia. Na początku koncertu wszystkich obecnych powitał radca Ambasady RP w Kijowie Jacek Goćłowski - pełniący funkcję konsula do spraw Polonii. W swym wystąpieniu przypomniał nam jak trudna była droga Polski do niepodległości.

Solistką tego wieczoru była Magdalena Feiner - sopran (Polska). Swoją rolę kształciła ona u Luciany Serry, solistki, a obecnie pedagoga Opery La Scala (Włochy). Polscy i ukraińscy artyści dali z siebie wszystko - brzmiali wspaniale. Przepiękne współgranie muzyków „Kijowskiej Kameraty”, dyrygenta i solistki stworzyła niezwykle wspaniałą aurę.

W duszę każdego słuchacza wlała się rzewność polskiej dziewczyny z „Halki” Stanisława Moniuszki, którą śpiewała młoda polska artystka Magdalena

Feiner. Jej wyjście w góralskim stroju wywołało burzę oklasków. Kolejne wykonania arii z oper Stanisława Moniuszki „Paria” i „Hrabina” publiczność z radością nagradzała sowitymi oklaskami.

Dyrygent Stanisław Krawczyński dyrygował z entuzjazmem - porywając swym

twórczym zapalem orkiestrę. Była to prawdziwie polska muzyka, która przepełniła serca słuchaczy, w tym przybyłych na koncert Polaków. Koncertu wysłuchali między innymi przedstawiciele środowisk polskich stolicy, pracownicy Ambasady i Konsulatu RP w Kijowie. Miło było nam gościć na koncercie

Emilię Jasiuk - radcę Ambasady RP na Ukrainie.

Usłyszeliśmy tego wieczoru M. Karłowicza „Serenadę dla instrumentów smyczkowych”, R. Palestra „Polonezy” M. K. Ogińskiego. Szczególnie pięknie zabrzmiała „Impresja Listopadowa”. H. J. Botora

Mamy nadzieję, że wieczór ten zostanie na długo w pamięci przybyłych na koncert gości, gdyż był to wieczór niecodzienny z kilku powodów. Przede wszystkim kijowska publiczność po raz pierwszy mogła usłyszeć utwory, które nie były dotąd wykonywane na ukraińskich scenach. Zarówno polscy, jak i ukraińscy muzycy, którzy dobrze rozumieją jak ważna dla obu narodów jest niepodległość, grali nie szczędząc sił. Stworzyli wspaniały wieczór polskiej muzyki wprowadzając polskie środowisko w Kijowie w nastrój obchodów 100-lecia Niepodległości Polski.

Katarzyna FEINER

Historia i tradycje polskie
w Borodziance

W ramach obchodów 100-lecia odzyskania Niepodległości w Pałacu Kultury miasta Borodzianka Związek Polaków w Borodziance dzięki wsparciu fundacji „Wolność i Demokracja” i Senatu Rzeczypospolitej Polski zrealizował projekt pt. „Stoisko Niepodległości”.

Wzięli w nim udział członkowie organizacji, uczniowie szkoły sobotniej,

Wytnij kokardę! i „rogal świętokrzyski”

jak też przedstawiciele władz miejscowych Borodzianki - dyrektor Centrum Zatrudnienia Sergiusz Kołosowski i przewodniczący Gromady Piaskowskiej Anatolij Rudnyczenko.

W ramach przedsięwzięcia odbył się wykład historii Polski na temat: Drogą Niepodległości, który wygłosił prezes Związku Polaków w Borodziance Arseniusz Milewski. Po wykładzie

prezentację o polskim malarstwie XIX wieku pierwszej połowy XX wieku przedstawiła Maryna Lisowa.

Jednocześnie w innej sali dla najmłodszych uczniów nauczycielka szkoły sobotniej Lina Ostryńska przeprowadziła warsztaty „Wytnij Kokardę Niepodległościową”.

Po warsztatach odbyła się Prezentacja Literacko-Poetycka

Wykład zatytułowany: „Drogą Niepodległości” wygłosił prezes Związku Polaków w Borodziance Arseniusz Milewski

Najmłodszy podczas warsztatów „Wytnij Kokardę Niepodległościową”

pt. „Droga Niepodległości”, w której wzięli udział wszyscy członkowie Związku. Następnie odbył się quiz oraz konkurs historyczny, w którym uczestniczyli starsi uczniowie oraz członkowie stowarzyszenia na czele z Tatianą Ławrynenko.

W konkursie historycznym zwyciężył zespół Związku Polaków w Borodziance.

Wszystkim uczestnikom wręczono Dyplomy Uznania, nagrody i zaproszono ich na poczęstunek, głównym danem którego był „rogal świętokrzyski” który dla nas upiekła przedsiębiorcza piekarnia „Кулиничі”.

Lina OSTRYŃSKA

Zdjęcia: Rostysław Grubrin,
Maryna Lisowa

W Żytomierzu świętowano stulecie

Ciąg dalszy ze str. 1

Uroczystości rozpoczęła Dziękczynna Msza Święta w kościele katedralnym św. Zofii w intencji Ojczyzny, której przewodniczył ks. kanonik Wiktor Makowski, współcelebrowali ks. dziekan Witalij Bezszyrnyj, proboszcz katedry św. Zofii i ks. Ryszard Karapuda Chr.

Z pasterskim pozdrowieniem zwrócił się do Polaków obecny na mszy świętej JE biskup senior Jan Purwiński.

Ksiądz kanonik w kazaniu wezwał wiernych do pielęgnowania pamięci historycznej o wywalczonej przez Polskę niepodległości, do poszanowania pamięci poległych za Ojczyznę. Podkreślił, że marszałek Piłsudski razem z Symonem Petlurą był obecny przed katedrą na mszy św. celebrowanej przez biskupa Ignacego Dubowskiego - ordynariusza łucko-żytomierskiego. Plac był wypełniony przez wojsko polskie i ukraińskie, proszące o zwycięstwo nad bolszewikami.

Wśród licznie zgromadzonych wiernych w murach Katedry obecni byli prezesi polskich organizacji kulturalno-oświatowych, nauczyciele języka polskiego, działacze polonijni, osoby duchowne, siostry zakonne, przedstawiciele mediów.

Po uroczystej Mszy Świętej odbył się świąteczny koncert pod dewizą „Za waszą i naszą wolność”. Zarówno słuchaczom jak i artystom swoje

serdeczne życzenia i gratulacje złożyli Konsul Generalny Rzeczypospolitej Polskiej w Winnicy Damian Ciarciński, wiceprzewodniczący obwodowej administracji państwowej Oleksij Jasiuneckij, wiceprezydent Żytomierza Wiktoria Krasnopir, przewodniczący Boguńskiej Rady Rejonowej Oleksandr Błuszczynskij, ks. kanonik Wiktor Makowski, prezes Żytomierskiego Obwodowego Związku Polaków na Ukrainie Wiktoria Laskowska-Szczur.

W wystąpieniach przewijał się wątek, że dwa narody - polski i ukraiński wspólnie walczyły o niepodległość w 1918 r. płacąc za nią wysoką cenę. Hasło „Za waszą i naszą wolność” jest aktualne i dzisiaj, gdy Ukraińcy bronią swojego prawa do niepodle-

głości. Ukraina odczuwa pomoc bratniego narodu polskiego. Konsul Rzeczypospolitej Polskiej w Winnicy złożył życzenia z okazji Święta Niepodległości oraz życzył Ukraińcom sukcesów w walce o wolność i niepodległość państwa ukraińskiego oraz podziękował prezes Wiktorii Laskowskiej-Szczur za tak uroczyste przygotowanie obchodów Stulecia Niepodległości Polski.

Część artystyczną świątecznego koncertu zapoczątkował hymn Ukrainy i Polski w wykonaniu Wojskowej Orkiestry Instytutu Wojskowego im. Sergija Korolowa i solistki Natalii Zubarewej oraz wszystkich obecnych na sali. Podczas wspaniałego koncertu zostały zaprezentowane: tańce ludowe w wykonaniu Zasużonego

dla Kultury Polskiej Ludowego Zespołu Polskiego Tańca „Koroliski” pod kierownictwem Ireny i Sergiusza Świtelskich, tańce nowoczesne Zespołu Tańca Towarzyskiego „Gracja” pod kierownictwem Juliana Rozbickiego. W koncercie wzięły udział: solistki Irena Nawojewa, Katarzyna Bakalczuk, Natalia Zubarewa i Anita Cyporeno wykonując patriotyczne utwory we współczesnej aranżacji. Wśród wykonawców znalazły się także Polski Zespół „Kolorowe Ptaszki” z Horoszowa pod kierownictwem Żanny i Olega Szyszkinów i Zasłużony dla Kultury Polskiej Dziecięcy Wzorcowy Zespół Wokalny „Dzwoneczki” pod kierownictwem Jadwigi i Bogdana Poliszczuków, które przedsta-

wiły wiązkę pięknych pieśni patriotycznych.

Gość specjalny, Wojskowa Orkiestra Instytutu Wojskowego im. Sergija Korolowa (dyrygent major Paweł Osiński), wykonał utwory z polskich filmów oraz przedstawił defaladę wojskową. Widzowie na stojąco brawami nagrodzili artystów.

Koncert zakończył się wspólnym odśpiewaniem „Roty” przez zespoły i solistów, a do śpiewu włączyli się wszyscy zebrani.

Podczas uroczystości zostało zorganizowane Stoisko Niepodległościowe, młodzież przygotowała rysunki poświęcone 100-leciu odzyskania Niepodległości, każdy otrzymał kokardę narodową. Zostały rozdane śpiewniki oraz świętomarcińskie rogałe, w ramach projektu Fundacji Wolność i Demokracja „DLA NIEPODLEGŁOŚCI” współfinansowanego w ramach sprawowania opieki Senatu Rzeczypospolitej Polskiej nad Polonią i Polakami za granicą

Obchody Święta Niepodległości Polski w Żytomierzu organizowane były przez Żytomierski Obwodowy Związek Polaków na Ukrainie przy wsparciu Konsulatu Generalnego RP w Winnicy.

Wiktoria

LASKOWSKA-SZCZUR

Ciąg dalszy ze str. 1

Z radością i wzruszeniem wspólnie z przyjaciółmi Polski uczestniczyliśmy w jubileuszowych uroczystościach.

Kulminacją obchodów była premiera pełnej scenicznej wersji opery „Manru”, Ignacego Jana Paderewskiego, w dniu 11 listopada 2018 roku w Operze Kijowskiej w obecności czcigodnych przedstawicieli Państwa polskiego i ukraińskiego, oraz uroczyste przyjęcie z okazji 100 rocznicy odzyska-

nia niepodległości. Gospodarz przyjęcia Ambasador Rzeczypospolitej Polskiej na Ukrainie Jan Piekło otwierając przyjęcie przypomniał pokrótce historyczne etapy na szlaku Polski do niepodległości.

Mówiąc o dniu dzisiejszym zaznaczył: „Polska nadal pozostaje strategicznym sojusznikiem Ukrainy, wspiera ją w procesach modernizacji i w dążeniach do integracji z Unią Europejską i NATO, gdyż demokratyczna suwerenna i silna ekonomicznie Ukraina

potrzebna jest zarówno Polsce jak i Europie”.

W odpowiedzi, pierwszy wicepremier Ukrainy - Minister Rozwoju Gospodarczego i Handlu Stepan Kubiw zwracając się do zebranych podkreślił: „Mosty dobrosąsiedztwa, łączące dziś Ukrainę i Polskę, nie mogą być zrujnowane przez zagorzałych przeciwników postępu - tych, którzy nie chcą silnej Europy i nie chcą widzieć Ukrainy w Unii Europejskiej”.

KOS

Z okazji Jubileuszu NIEPODLEGŁEJ przedstawiciele środowisk polskich stolicy zaprosił na uroczyste przyjęcie Ambasador RP na Ukrainie Jan Piekło

Zajaśniał biało-czerwony orzeł

Ciąg dalszy ze str. 1

Następnie przedstawiciele Ambasady RP na Ukrainie, duchowieństwa, społeczności polskiej miasta i środowisk biznesowych złożyli wieńce u stóp odnowionego krzyża znamionującego miejsce egzekucji powstańców.

W Sali Kominkowej Twierdzy z repertuarem polskich pieśni patriotycznych wystąpił chór „Switycz” z uniwersytetu w Nieżynie i w uroczystej atmosferze zasłużonym działaczom wręczono Odznaki honorowe „Zasłużony dla Kultury Polskiej”. Otrzymali je: dyrektor Muzeum Twierdza Kijowska Oksana Nowikowa-Wyhran i prezes Międzynarodowego Stowarzyszenia Przedsiębiorców Polskich na Ukrainie (MSPPU) Piotr Ciarkowski; oddzielnie

Happening w Twierdzy Kijowskiej

Jedno z honorowych odznaczeń przyjmuje prezes MSPPU Piotr Ciarkowski (P)

Z Chersonia o konkursie poświęconym Irenie Sendlerowej

WIELCY POLACY

Sejm Rzeczypospolitej Polskiej ogłosił rok 2018 Rokiem Ireny Sendlerowej. Zarówno w Polsce jak i poza jej granicami odbyto się i odbywa wiele uroczystości poświęconych tej wybitnej postaci, która narażając własne życie ratowała żydowskie dzieci podczas drugiej wojny światowej w okupowanej Warszawie.

Ta niezwykła kobieta, uhonorowana między innymi Orderem Orła Białego i Medalem Sprawiedliwej Wśród Narodów Świata, mówiła o swojej działalności krótko: „Czyniłam swoją ludzką powinność”.

27 października 2018 roku w Obwodowym Towarzystwie Polskim „Polonia” w Chersoniu odbył się konkurs połączony z wykładem na temat życia i działalności społecznej Ireny Sendlerowej.

Jego organizatorami byli: Konsulat Generalny Rzeczypospolitej Polskiej w Odessie, Związek Polaków na Ukrainie-Oddział im. A. Mickiewicza w Odessie i Obwodowe Towarzystwo Polskie „Polonia” w Chersoniu.

Szacownym gościem tego wydarzenia był konsul Łukasz Winny z Konsulatu Generalnego RP w Odessie.

Konkurs składał się z kilku części. W pierwszej z nich komisja powołana przez organizatorów oceniała czytanie opowiadania edukacyjnego poświęconego Irenie Sendlerowej. Następnie, uczestnicy konkursu i zaproszeni goście mieli okazję wysłuchać niezwykle interesującego wykładu na temat życia tej wybitnej Polki, który wygłosiła Sylwia Cichoń, nauczyciel skierowany przez ORPEG do pracy w Ośrodku Polonijnym im. A. Mickiewicza w Odessie. Wykładowi towarzyszyła prezentacja multimedialna. Po wykładzie uczestnicy konkursu rozwiązywali krzyżówkę, której strona merytoryczna powiązana była z treściami wykładu. Ostatnim zadaniem konkursowym było słowne zapisanie daty urodzin Ireny Sendlerowej.

Komisja podsumowała przewidziane w regulaminie konkursu punkty. Konsul Łukasz Winny wręczył laureatom zasłużone nagrody.

Paweł ELIAS

(Nauczyciel skierowany do pracy na Ukrainie przez ORPEG)

wyróżnienie przyznano same-mu MSPPU. Odznakę wręczono też prezesowi polskiej firmy Plastics-Ukraine Ireneuszowi Derkowi, a także działaczom polonijnym Walentynie Pugacz i Arsenowi Milewskiemu.

W finale, o zmroku, na placu przy migających czerwieni i bieli zniczach, ułożonych w kształcie orła, wszyscy obecni przy wsparciu Chóru Akademickiego z Nieżyna odśpiewali hymny Polski i Ukrainy.

„Bardzo nas cieszy, że przyszło z nami świętować wielu Ukraińców. Jest to sympatyczne, wesołe, pozytywne święto. Obchodzimy przecież stulecie tego historycznego wydarzenia”- powiedział dyrektor Instytutu Polskiego w Kijowie Bartosz Musiałowicz.

Informacja własna

Konkurs recytatorski

„Kresy” to jeden z najbardziej prestiżowych konkursów recytatorskich w środowiskach polskich i polonijnych za granicą, który zapoczątkowany został 27 lat temu i eliminacje centralne którego corocznie odbywają się we Lwowie.

W Kijowie w tym roku w dniach 2-4 listopada odbył się kolejny z rzędu Konkurs Recytatorski im. Adama Mickiewicza dla

„KRESY 2018” w Kijowie

wymowy i czystej artykulacji prowadzili profesjonalni aktorzy Teatru Lalek z Olsztyna Karolina Aleksandra Sadowska i Marcelina Joanna Szczepaniak.

Jury, w skład którego weszły: Iga Kaca - Attaché Wydziału Konsularnego Ambasady RP na Ukrainie oraz członkini Zarządu Podlaskiego Oddziału Stowarzyszenia „Wspólnota Polska” w Białymstoku

go, która reprezentowała Barskie Rejonowe Kulturalno-Oświatowe Stowarzyszenie Polaków. W drugiej kategorii, gdzie uczestniczyły dzieci w wieku od 12 do 16 lat, najwyższą nagrodę otrzymał Dimitrij Tadeusz Miedwiediew, m. in. starszy brat zwyciężczyni w młodszej grupie.

Jak zawsze błyskotliwie i umiejętnie zademonstrowa-

Jury najwyższą ocenę dało wystąpieniom Romana Meleszko i Tetiany Komar (pośrodku z dyplomami), którzy pojadą na finał Konkursu do Białegostoku

Polaków z Zagranicy „Kresy 2018”, zorganizowany przez „Dom Polski” w Kijowie z ramienia Federacji Organizacji Polskich na Ukrainie i realizowany według projektu Wydziału Konsularnego Ambasady RP na Ukrainie.

Magdalena Kiszko-Dojliko (kierownik artystyczny XXVII Międzynarodowego Konkursu Recytatorskiego im. A. Mickiewicza „Kresy” w Białymstoku, wykładowczyni Akademii Teatralnej w Białymstoku) i Anna Żeszko-

li swoje talenty recytatorzy starszej grupy, w której też nie obeszło się bez niespodzianek. Tutaj jury przyznało jednocześnie dwa pierwsze miejsca: Romanowi Meleszko z Polskiej Szkoły Sobotniej przy Domu Polskim w Kijowie i Tetianie

„Sam Adam Mickiewicz bardzo cenił słowo mówione, niż pisane, debiutował w Wilnie na salonach Salomei Słowackiej. Był uważany za wielkiego improwizatora i wielkiego recytatora. Na Jego wykłady we Francji przychodzili tłumy ludzi, dlatego, iż potrafił porwać ich swoim słowem. Stąd też nic dziwnego, że jest On patronem cyklu tych konkursów” – powiedział w słowie wstępnym radca Wydziału Konsularnego Ambasady RP na Ukrainie Jacek Goćłowski

wyróżnienie w starszej grupie otrzymała dziennikarka Olga Ozolina.

Wszyscy miłośnicy słowa polskiego otrzymali pamiątkowe dyplomy i prezenty. Na pochwałę zasługuje przyjazna atmosfera, jaką stworzyli organizatorzy i gospodarze przedsięwzięcia na czele z dyrektorem Domu Polskiego w Kijowie Marią Siwko, którzy troskliwie i rzetelnie opiekowali się wszystkimi w ciągu trzech dni trwania Konkursu.

Andżelika PŁAKSINA
(Zdjęcia autora)

Zdobywczyni pierwszego miejsca w młodszej grupie Władysława Miedwiediewa z Baru

W dzień wystąpień konkursowych dyrektor Domu Polskiego w Kijowie Maria Siwko, witając gości i uczestników Konkursu, przybyłych z różnych krańców Ukrainy, zaznaczyła, że dla Polaków mieszkających poza granicami Rzeczypospolitej, jest rzeczą niezwykle ważną, aby promować kulturę języka ojczystego.

„Kresy 2018” zaszczycił swoją obecnością Radca Wydziału Konsularnego Ambasady RP na Ukrainie Jacek Goćłowski.

W tym roku bogate w ćwiczenia dwudniowe emisyjno-dykcyjne warsztaty, sprzyjające wypracowaniu prawidłowej

Majewska (filolog polskiego, instruktor teatralny, nauczyciel) wysłuchało wystąpień 77 recytatorów z trzech grup wiekowych. Przede wszystkim, jurorzy brali pod uwagę dobór repertuaru, wartości artystyczne utworów i możliwości wykonawcze recytatorów oraz technikę i wyrazistość wymowy. Było to sprawą niełatwą, ponieważ duża ilość konkursantów była dobrze przygotowana i deklamowała wiersze bez tremy i bardzo uczuciowo.

Pierwsze miejsce w młodszej grupie jury przyznało Władysławie Miedwiediewie z Baru obwodu winnickie-

Komar z Polskiej Szkoły Sobotnio-Niedzielnej z miasta Koziatyn, którzy pojadą na finał XXVII Międzynarodowego Konkursu Recytatorskiego im. A. Mickiewicza „Kresy” do Białegostoku.

II miejsce przyznano Walentynie Babur (Polska Szkoła Sobotnio-Niedzielna, m. Koziatyn) i III miejsce - Switłanie Holikowej (Czerkaski Uniwersytet Narodowy im. B. Chmielnickiego).

Wielu uczestników otrzymało także dyplomy wyróżnienia za zdolności artystyczne. Za wysoki profesjonalizm w recytacji wierszy pierwsze

Polskie akcenty stolicy

Imieniem apologety pojednania i autora mądrych analiz

W dniu 29 listopada decyzją Rady Miejskiej Kijowa dotychczasowa ulica Twerska została nazwana imieniem Jerzego Giedroycia (1906-2000), twórcy i redaktora paryskiej „Kultury” autora fundamentalnych dla współczesnej współpracy Ukrainy i Polski idei równości i wzajemnego wsparcia obu narodów. Z apelem w tej sprawie, jeszcze we wrześniu ub. roku zwróciła się do mera Kijowa Witalija Kliczki grupa ukraińskich intelektualistów. Inicjatywę tą poparli również współprzewodniczący grupy parlamentarnej Rady Najwyższej Ukrainy ds. stosunków międzyparlamentarnych z Rzeczpospolitą Polską Mykoła Kniażyckij i Oksana Juryneć, jak też dziennikarz i publicysta Witalij Portnikow. Pod apelem podpisali się również członkowie Polsko-Ukraińskiego Forum Partnerstwa, jak też m.in.: były wicepremier Iwan Wasiunyk, szef Instytutu Pamięci Narodowej Ukrainy Wołodmyr Wiatrowycz, historyk Jarosław Hrycak, szef ukraińskiego PEN-Klubu Mykoła Riabczuk, poetka Hałyna Kruk, pisarz Andrij Kurkow, a także wykładowcy wyższych uczelni, politycy i dziennikarze.

Warto wiedzieć, że w swoim czasie, z inicjatywy i na koszt Jerzego Giedroycia, wydana została antologia literatury ukraińskiej z lat 1917-1933 „Rozstrzelane odrodzenie”.

Obecnie ulica ta łączy dwie inne, noszące imiona dwóch wybitnych Polaków - Kazimierza Malewicza i Jana Pawła II.

Przypomnijmy, że powstała ona w pierwszej połowie XIX wieku. Pierwotnie nazywała się Zwirynećka, ponieważ zmierzła w kierunku przedmieścia Zwierzyniec. Nazwę Twerska otrzymała w 1901 roku.

Odeszła do wieczności wybitna osobistość -
CZESŁAWA RAUBISZKO.

Od końca lat 80 była Ona wśród pierwszych osób, które pracowały na rzecz odrodzenia polskości na terenach ówczesnego jeszcze Związku Radzieckiego.

Od 1992 roku pod Jej kierownictwem sektor opieki nad zabytkami Kijowskiego Narodowościowo-Kulturalnego Stowarzyszenia Polaków „ZGODA” przy Związku Polaków na Ukrainie systematycznie prowadził pracę naukowo-badawczą i renowacyjną w celu zachowania polskich miejsc pamięci narodowej – pomników i grobów na Nekropoli Bajkowa w Kijowie.

Dzięki temu została wśród ponad 300 miejsc pochowań odnaleziona, uratowana od dewastacji i wzięta pod opiekę „ZGODY” Kwatera żołnierzy Pułków Piechoty Legionów Wojska Polskiego poległych w 1920 r. podczas bitwy o Kijów. Także uratowane zostały mogiły i przywrócona pamięć o wielu wybitnych Polakach, którzy mieszkali w Kijowie w XIX–XX stuleciu, takich, jak: Wilhelm Kotarbiński, Józef Zawadzki, Ludwik Górecki, Włodzimierz Wysocki i inni.

Za swoją oddaną pracę Pani Czesława otrzymała wiele nagród i wyróżnień od państwowych instytucji i organizacji polskich, polskich placówek dyplomatycznych, Związku Polaków na Ukrainie, wśród których medale „Zasłużony dla Kultury Polskiej”, „Opiekun Miejsc Pamięci Narodowej”, „Pro Memoria” i inne.

Kijowskie Narodowościowo-Kulturalne Stowarzyszenie Polaków „ZGODA” wyraża głębokie współczucie rodzinie Pani Czesławy i wszystkim bliskim Jej osobom.

Zarząd Główny KNKSP „ZGODA”

PRO MEMORIA

9 listopada 2018 roku
zmarła

**FELIKSA
BIELIŃSKA**

prezes Kulturalno-
Oświatowego
Stowarzyszenia
Polaków „Aster”
w Nieżynie.

Jej pogrzeb zgromadził szerokie grono przyjaciół, przedstawicieli władz i całą miejscową społeczność polską. Była wielką polską i ukraińską patriotką.

Feliksa Bielińska (z d. Korocińska) urodziła się 4 kwietnia 1939 roku w Koziatyniu w obwodzie winnickim. Pochodziła z polskiej rodziny katolickiej, praktykującej. Jej ojciec, Feliks Korociński, służył na kolei, a matka Weronika zajmowała się domem.

W 1956 roku Feliksa Bielińska ukończyła technikum spożywczo-przemysłowe w Koziatyniu. Dwa lata później oddelegowano ją jako młodą specjalistkę do pracy w Nieżynie w fabryce przetwórstwa spożywczego. Już w pierwszym roku zatrudnienia zajęła się działalnością społeczną. Dyrekcja szybko dostrzegła organizacyjne zdolności młodej pracownicy oraz łatwość nawiązywania kontaktów. Aktywność społeczna, podejmowanie kolejnych wyzwań i błyskawiczne nabywanie doświadczenia zawodowego sprawiły, że Bielińska szybko zaczęła obejmować kierownicze stanowiska. Dzięki swoim osiągnięciom w 1975 roku wyróżniona została skierowaniem na studia do Moskwy w Instytucie Zarządzania, gdzie pięć lat później ukończyła specjalność w zakresie ekonomii przemysłu.

Po powrocie zaangażowała się w działalność publiczną i społeczną. Wdrożyła szereg nowatorskich rozwiązań w dziedzinie rozwoju produkcji, organizacji pracy i podwyższenia kultury pracy w zespole. W latach 1993-1999 piastowała stanowisko zastępcy dyrektora ds. kadrowych i socjalnych Nieżyńskiego Zakładu Przetwórczego. Właśnie dzięki jej staraniom wydrukowana została pierwsza broszura reklamowa poświęcona 70. rocznicy powstania kombinatu spożywczego.

Jej działania powszechnie doceniano. Była nie tylko wielokrotnie nagradzana dyplomami oraz medalami «Za dzielną pracę» i «Weteran pracy». Została również wybrana na przewodniczącą zarządu emerytowanych pracowników swojego zakładu. W 2005 roku otrzymała honorowy tytuł „Człowieka Roku” miasta Nieżyn. W grudniu 1998 r. zainicjowała utworzenie Kulturalno-Oświatowego Stowarzyszenia Polaków „Aster”, w którym udało jej się zebrać miejscową społeczność polską. Początkowo pełniła funkcję zastępczyni, a od 2006 roku stanęła na czele tej organizacji.

Od 20 lat z inicjatywy Feliksy Bielińskiej odbywa się w Nieżynie doroczny Festiwal Kultury Polskiej oraz organizowane są międzynarodowe konferencje naukowo-szkoleniowe poświęcone polskiej problematyce. Pani Feliksa przyczyniła się do powstania licznych opracowań historycznych.

Dzięki działalności założonego przez nią Stowarzyszenia wydano: osiem tomów książki „Polacy w Nieżynie”, dwie części publikacji „Polonica” zawierające spis polskich starodruków z biblioteki uniwersyteckiej, słownik biograficzny „Polacy Nieżyna” oraz liczne broszury nt. pracy Stowarzyszenia. Dzięki jej energii i zaangażowaniu, przy współpracy z Ambasadą RP na Ukrainie, Konsulatem Generalnym RP w Kijowie (następnie Wydziałem Konsularnym) i Fundacją „Wspólnota Polska”, założyła w Nieżynie Centrum Kultury Polskiej.

Zabiegała o zachowanie śladów polskiej spuścizny kulturowej i historycznej. Na miejscu dawnego cmentarza polskiego w Nieżynie ufundowała pomnik upamiętniający zniszczone miejsca pochówku swoich rodaków. Na szczególną uwagę zasługuje fakt, iż Feliksa Bielińska była inicjatorką budowy w Nieżynie jedyne kościoła katolickiego.

Za swoją działalność odznaczona przez Rzeczpospolitą Polską Odznaką Honorową „Zasłużona dla Kultury Polskiej”.

Lucyna EJMA, Emilia JASIUK

W ramach obchodów 100-lecia Niepodległości Polski

Koncert w kościele

18 listopada w kościele Św. Mikołaja odbył się koncert pieśni patriotycznych i religijnych poświęcony stuleciu niezалеności Polski, przygotowany przez polskie Stowarzyszenie „Zgoda”.

Słowo powitalne, w imieniu Ambasadora RP na Ukrainie, Jana Piekło, wygłosił konsul ds. polonijnych, radca Jacek Gocłowski.

Na scenie zaśpiewał m.in. chór Stowarzyszenia „Zgoda”

„Czerwone Maki” (dyrygent i kierownik chóru pieśni patriotycznej - Zasłużona dla Kultury Polskiej Olga Karaczarowa) a Menuet Ignacego Jana Paderewskiego zagrała Zasłużona dla Kultury Polskiej, koncertmistrz Lena Arendarewska.

W koncercie również braли udział: Zasłużona Arystka Ukrainy, śpiewaczka operowa i reżyser koncertu - Inna Andrijasz i Sofia Andrijasz-

Misko - studentka KWSM im. R. M. Gliera, Zasłużona Działacz Sztuki Ukrainy, profesor Konserwatorium Kijowskiego im. P. Czajkowskiego, koncertmistrz - Irina Szesterenko, organizator koncertu, studentka Narodowej Akademii Sztuki i Kultury w Kijowie, pod kierownictwem I. Ponomarenko, solistka chóru „Ластівки-Жаскólki” - Marina Garkusza.

*Katarzyna KRIUKOWA
(prowadząca koncert)*

Ocalone dla pokoleń

Łączy nas Niepodległa

O kołomyjskim cmentarzu na Przykarpaciu napisano dużo różnych artykułów jak w Polsce, tak i na Ukrainie. Ta największa nekropolia na Kresach mieści ciekawą historię o przodkach, o wydarzeniach z tamtych czasów, o walce za odzyskanie przez Polskę 100 lat temu niepodległości.

Do dziś, doskonale rozumiemy, że w każdej wojnie wynikają jeńcy i osoby internowane. Tak też było w 1918 roku podczas wojny polsko-ukraińskiej. Właśnie, od 6 grudnia 1918 roku na terytorium ZUNR w Kołomyi w siedmiu nieogrzewanych barakach bez podłogi, gdzie temperatura

jeszcze pamiętają świetność tej nekropolii.

100-lecie odzyskania przez Polskę niepodległości stało się okazją, aby uporządkować miejsce spoczynku wielu patriotów. Podjęła się tego zadania Stanisława Patkowska-Kołosienko - prezes Towarzystwa Kultury Polskiej „Pokucie”, którą wsparli parafianie kościoła rzymskokatolickiego pod wezwaniem św. Ignacego Lojoli, zatroskani o los historycznej nekropolii. Dotacje na odtworzenie tej kwatery przekazała Fundacja „Wolność i Demokracja”.

Do tej ogromnej pracy dołączyli się wolontariusze, miłośnicy zabytków z Wrocławia, którzy przyjeżdżają tu w ramach projektu „Mogiłę pradziada ocal

władze miasta: wicemercer Bogdan Fedoruk i kierownik służby komunalnej Roman Dżaman, którzy bywali tam codziennie.

I oto 27 października uroczysto otwarto odnowiony memoriał i wojskową kwaterę cmentarza. W uroczystości wzięli udział liczni goście - delegacja „Rotary Klub” i harcerze z Zamościa, wspaniały chór Towarzystwa Kultury Polskiej im. F. Karpińskiego z Kałusza.

Słowo do zebranych od Konsulatu Generalnego RP we Lwowie wygłosiła konsul Barbara Pawłowska, która podziękowała TPK „Pokucie” za ogrom ofiarnych prac.

Wiązanki kwiatów, znicze w ten dzień były hołdem zmarłym i świadectwem że pamięć nie wygasa.

sięgała - 22 stopni, utrzymywano do 5000 internowanych Polaków, Niemców, Węgrów, Rumunów, Ukraińców. Baraki zbudowane w bagnistej okolicy miasta Kosaczów wcześniej wykorzystano dla utrzymywania bydła. Od chłodu, głodu i tyfusu zmarło od 800 do 1300 internowanych.

Pochowano ich w północnej części historycznego polskiego cmentarza. Przez wiele lat w tym miejscu zachował się pomnik w kształcie krzyża, oplecionego masywnym łańcuchem. Kilkaset symbolicznych mogił u podnóża tego postumentu zdewastowano. Połamane krzyże leżały latami w zaroślach. Poruszały sumienia rodaków z Kołomyi i zagranicy którzy

od zapomnienia”. Jest to patriotyczna akcja Fundacji „Studio Wschód”, a dzięki wrocławskiej dziennikarce Grażynie Orłowskiej-Sondej już od 10 lat młodzi ludzie z Macierzy część wakacji spędzają w Kołomyi.

W tym roku uczniowie i ich wychowawcy z Międzylesia, Żurawiny i Ścinanki Średniej wspólnie z uczniami Polskiej Szkoły Sobotniej im. Stanisława Vincenza w pocie czoła pracowali przy odtworzeniu kwatery żołnierzy ofiar z Kosaczewa. Większość krzyży wydobyto z podziemi, zarośli i oczyszczono. Odlano 200 nowych krzyży, które ustawiono w rzędach wokół pomnika. W porządkowaniu cmentarza i wywiezieniu świętych chaszczki pomogły

Tego dnia polskie patriotyczne koło miłośników zebrało się w Domu Kultury „Народний дім». Na scenie wszystkie występy poświęcone były wielkiej dacie. Duże wrażenie i rześiste owacje zasłużyły dzieci z wokalnno-tanecznego zespołu „Kwiaty Pokucia” z kołomyjskiej szkoły, grupy „Dzwony” i „Trembita”. Słowo polskie, kultura polska, tradycje żyją w Kołomyi, a więzi przyjaźni stają się coraz mocniejsze.

Roman WORONA

(Dziennikarz z Kołomyi)

P.S. Niestety, tydzień później, w noc z 4 na 5 listopada dokonano aktu barbarzyństwa - wyrwano i zdemolowano 95 krzyży. Aczkolwiek w ciągu dwóch dni siłami miasta wszystko na cmentarzu zostało odnowione.

KOMIKS „Epopcja Legionowa”

Fundacja „Pomoc Polakom na Wschodzie” z okazji 100. rocznicy odzyskania niepodległości przygotowała specjalną publikację - komiks „EPOPEJA LEGIONOWA”, przybliżający czytelnikom treści historyczne i bohaterów narodowych czasów walki o niepodległość. Projekt finansowany jest przez Narodowe Centrum Kultury.

Komiks EPOPEJA LEGIONOWA jest skierowanym do dzieci i młodzieży wydawnictwem mającym na celu promowanie wiedzy związanej z 100. rocznicą odzyskania przez Polskę Niepodległości. Czytelnicy znajdą w EPOPEI LEGIONOWEJ wciągającą intrygę, niepodległościowe treści historyczne i atrakcyjną dla siebie warstwę wizualną. Dzięki połączeniu komiksowego medium z poruszającą fabułą, w którą umiejętnie wpleciono wiadomości historyczne, EPOPEJA LEGIONOWA jest w stanie zainteresować dziejami Polski grupę wiekową zwykle z trudem przyswajającą tego typu wiedzę.

Wydawnictwo swoją formą i sposobami przedstawiania treści nawiązuje do klasyki polskiego komiksu: przedwojennych książeczek duetu Kornel Makuszyński - Marian Walentynowicz („Przygody Koziołka Matołka”); serii komiksów Henryka Jerzego Chmielewskiego „Tytus, Romek i A” Tomek” oraz prac Tadeusza Baranowskiego i Janusza Christy. Te odniesienia do klasyki, na której wychowali się rodzice i dziadkowie najmłodszych czytelników, poszerza grupę odbiorców o kolejne pokolenia, dla których tego typu wydawnictwa są sentymentalną podróżą do czasów dzieciństwa.

EPOPEJA LEGIONOWA pokazuje historię bohaterów, w których losach spłoty się dzieje Kresów i polskiej walki o Niepodległość. Główna intryga, stanowiąca jednocześnie oś akcji, rozgrywa się w 1949 roku, kiedy w szkolnej bibliotece pojawia się komunistyczny cenzor. Ma on skonfiskować książki nieodpowiadające nowej władzy. Do cenzorskiego worka zostają wrzucone wydawnictwa oskarżone o burżuazyjną estetykę, idealizację sanacji i nadmiar mistyki. Dwóm książkom udaje się uciec, to przedwojenna encyklopedia i „Winnetou” Karola Maya. Ożywione próbują wydostać się z budynku szkoły. Podczas pełnej napięcia ucieczki encyklopedia wspomina bohaterów polskiej drogi do niepodległości: Stefana Pogonowskiego, Lucjana Żeligowskiego, Meriana Caldwella Coopera, Władysława Prażmowskiego i jego siódmkę Beliny, Janusza Głuchowskiego, Ludwika Skrzyńskiego, Leopolda Lisakulę oraz Edwarda Rydza-Śmigłego. Omówieniom kolejnych bohaterów towarzyszą graficzne retrospekcje ich dokonań. Cała historia odwołuje się do dziecięcej wyobraźni, z humorem i wyczuciem prezentując epizody z dziejów polskiej walki o niepodległość.

Autorem ilustracji EPOPEI LEGIONOWEJ jest Tomasz Niewiadomski, twórca takich komiksów jak m.in. „Ratman” i „Nerwolwer”, którego praca znalazła się w antologii „Powstanie '44”. Scenariusz napisał Grzegorz Janusz autor tekstu m.in. ryśowanej przez Krzysztofa Gawronkiewicza serii „Przebiegłe dochodzenia Ottona i Watsona” („Esencja” i „Romantyzm”). W 2010 roku komiksem „Traf” Janusz wygrał razem z Ernesto Gonzalesem IV edycję organizowanego przez Muzeum Powstania konkursu na komiks o Powstaniu Warszawskim.

Komiks EPOPEJA LEGIONOWA dystrybuowany będzie m.in. przez placówki dyplomatyczne, szkoły i organizacje współpracujące z Fundacją „Pomoc Polakom na Wschodzie”.

Projekt dofinansowano ze środków Narodowego Centrum Kultury w ramach programu „Kultura - Interwencje 2018”.

RYSOWNICY POLSCY

Z encyklopedii XXII wieku:
Hitler Adolf – drobny tyran epoki stalinowskiej.

USŁYSZANE

- Posiadanie miliona znajomych nie jest cudem. Cudem jest mieć kogoś, kto stanie obok ciebie gdy milion innych będzie przeciwko tobie.
- Idealny mężczyzna chroni kobietę jak swoją córkę, kocha jak swoją żonę, a szanuje jak swoją matkę
- Są na tym świecie ludzie, którzy marzą o wielkich domach, szybkich samochodach i milionach na koncie. Są też tacy, którzy marzą o małym domku w lesie... z daleka od tych pierwszych.

MÓWIMY...

„**Jak trwoga, to do Boga**”, mając na myśli to, że ludzie dopiero w nieszczęściu zwracają się do Boga.

„**Złej baletnicy przeszkadza rąbek u spódnicy**”, mając na myśli to, że osoba, która nie umie czegoś zrobić, chętnie zrzuca winę na niesprzyjające okoliczności.

„**Wstąpił do piekła, po drodze mu było**”, jeśli ktoś poszedł gdzieś drogą okrężną, mimo, że nie było to konieczne.

- Kochany, kiedy się pobierzemy, podzielę się z Tobą wszystkimi Twoimi troskami i obawami ...

- Ależ, kochana, nie mam zmartwień i trosk!

- Mówię, przecież - kiedy się pobierzemy!

- **Panie mecenasie - zwraca się do swojego adwokata oskarżony. - Jeżeli z tego wyjdę z wyrokiem sześciu miesięcy, otrzyma pan ode mnie specjalną premię. Powiedzmy trzy miliony! Po procesie zmęczony, acz rozentuzjzmowany adwokat podchodzi do klienta.**

- To był bardzo trudny proces - mówi. -

Walczyłem w pańskiej sprawie jak lew i w rezultacie ma pan te upragnione przez siebie sześć miesięcy więzienia.

- Serdecznie dziękuję, panie mecenasie! A co mi groziło?

- Chcieli pana uniewinnić.

- Iza ty śpisz?

- Nie.

- A dlaczego masz zamknięte oczy?

- Oszczędzam wzrok.

Jedzie kierowca ponad 100 km na godzinę. Policjant go zatrzymuje i mówi:

- **Przecież może się pan zderzyć z innym samochodem!**

- **Z innym samochodem? Na chodniku...?**

- **Prawda to, że minuta śmiechu wydłuża życie o 5 minut?**

- **Zależy z kogo się śmiejemy!**

Mąż idzie z żoną na spacer. Mijają młodą dziewczynę.

- **Widziałas, jak ona się do mnie uśmiechała? - pyta mąż.**

- **Owszem. Jak ja cię pierwszy raz w życiu zobaczyłam, też mnie śmiech ogarnął ... - odpowiada żona.**

PRAWIE TRZY KWADRANSY

W Polsce średni czas dojazdu do pracy to 41 minut. Jest to rezultat zbliżony do średniej europejskiej, która wynosi 42 minut.

Według statystyk dwóch na trzech Polaków korzysta na co dzień z samochodu. Część zmotoryzowanych podróżuje także transportem publicznym, a jego użytkownikami jest w sumie 40 proc. mieszkańców dużych miast.

W Warszawie najwięcej mieszkańców (47 proc.) korzysta z komunikacji zbiorowej.

Mieszkańcy stolicy jako jedyni w Polsce mogą poruszać się po swoim mieście metrem. Całkowita długość trasy wynosi obecnie 29,2 km, natomiast w budowie jest kolejne 6,6 km.

Obie linie metra przewożą dziennie ponad 600 tys. pasażerów. To obecnie najszybszy i najbardziej ceniony sposób poruszania się po mieście. Świadczą o tym choćby wyższe ceny mieszkań zlokalizowanych w pobliżu stacji metra. W sumie Zarząd Transportu Miejskiego w Warszawie realizuje ok. 3 mln 350 tys. małych podróży w ciągu jednego dnia.

WARTY ZASTANOWIENIA

☀ **Człowiek jest odpowiedzialny nie tylko za uczucia, które ma dla innych, ale i za te, które w innych budzi.**

(Stefan WYSZYŃSKI)

☀ **Z kamieni rzuconych ci w drodze pod nogi zbuduj schody, które poprowadzą cię jeszcze wyżej.**

(Miguel de MOITIM)

☀ **Kochająca kobieta wybacza wszystko, lecz niczego nie zapomina.**

(Kahlil GIBRAN)

Miss Polonia 2018

Miss Polonia to jeden z najstarszych konkursów piękności na świecie. Pierwsze wybory najpiękniejszej Polki odbyły się 27 stycznia 1929 r. w hotelu „Polonia”. Dziesięć finalistek wybrano na podstawie nadesłanych fotografii.

Kiedy literat Tadeusz Boy-Żeleński wymyślał nazwę „Miss Polonia”, nie mógł przypuszczać, że będzie częścią wydarzenia, które osiągnie międzynarodowy sukces, a także skupi na sobie uwagę milionów obserwatorów z całego świata.

Tegoroczną Miss Polonia została 19-letnia Milena Sadowska. Pochodzi z miejscowości Babice pod Krakowem.

Ma 175 cm wzrostu. W październiku rozpoczęła studia na Uniwersytecie Papieskim w Krakowie. Milena Sadowska interesuje się modą, jedną z jej pasji jest również jazda konna. Posługuje się językiem angielskim. Jednym z jej marzeń jest zwiedzić Stany Zjednoczone.

DZIENNIK
KIJOWSKI

«Дзєннїк Кїївський»
Реєстр. свїд. КВ 19034-7824
вїд 08.05.2012 р.

ЗАСНОВНИКИ:

Мїнїстерство культури України
Спїлка полякїв України
Редакцїя газети «Дзєннїк Кїївський»

WYDAWCA: PRG „Dziennik Kijowski”

Adres redakcji – Адреса редакції

ul. M. Stelmacha 10a, biuro 512, Kijów, 03040
вул. М. Стєльмаха, 10а, офіс 512, Кїїв, 03040

Tel./fax: (044) 257 45 49

e-mail: okodk@ukr.net

Za treść reklam i ogłoszeń Redakcja nie ponosi odpowiedzialności, nie zamówionych rękopisów nie zwraca i zastrzega sobie prawo do skrótów. Materiały podpisane nie zawsze odpowiadają poglądom redakcji.

Zespół redakcyjny:

Stanisław Panteluk – redaktor naczelny,
Andżelika Plaksina – z-ca red.nacz., red.technicz.,
Wojciech Cackowski – redaktor,
Eugeniusz Golybard – korespondent,
Stanisław Szewczenko – korespondent,
Leszek Wątróbski – korespondent,
Olga Ozolina – korespondent,
Sergiusz Łukasz – menedżer promocji i reklamy,
Łarysa Kaszczuk – księgowość.

Numer przygotowało Kolegium Redakcyjne reprezentujące organizacje polonijne Ukrainy.

Projekt współfinansowany w ramach sprawowania opieki Senatu Rzeczypospolitej Polskiej nad Polonią i Polakami za granicą” w 2018

SENAT
RZECZYPOSPOLITEJ
POLSKIEJ

Газета виходить 2 рази на місяць. Індекс передплати 30678.
Передплатити можна протягом року в усіх відділеннях зв'язку України.
Передплатна вартість 6,00 грн. на місяць. Роздрібна ціна у продажу – договірна.

Газета надрукована у ТОВ Фірма «Антологія». Зам. № 132-11-18

